

ט' כסלו ה'תשע"ו גיליון: 359 www.breslevcity.co.il hkodesh09@gmail.com

שיחות מוהרא"ש זצוק"ל

מענייני הפרשה

שלום וברכה לכל אנשי שלומינו היקרים!

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא אשר אין עוד טוב מזה, וזכור אשר כל דיבור ודיבור שמדברים עם הקדוש ברוך הוא זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם היית יודע מה קורה עם הדיבורים שלך למעלה בכל העולמות, לא היה לך שום נסיון לזה, אלא היית מדבר עוד דיבור ועוד דיבור, ועל ידי זה היית נדבק באין סוף ברוך הוא.

אף אחד לא מסתכל על התכלית הנצחית שחבל על כל רגע, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה טז.) על הפסוק (איוב ז' י"ח) "לרגעים תבחננו", אדם נידון בכל שעה, ולכן אשרי האדם שמחזיק את השעון תמיד לפני עיניו, ורואה לחטוף כמה דיבורים אליו יתברך בכל שעה, שעל ידי זה ינצל מכל מיני עונשים קשים ומרים וכו', ולא יהיה לו עסק עם אף אחד וכו', ידוע שמוהרנ"ת ז"ל היה לו בכל חדר מחדרי ביתו כמה שעונים, כדי שיוכל להסתכל תמיד על השעון, ואנשי שלומינו אמרו על זה "אין לך אדם שאין לו שעה", מי שאין לו שעון אינו בן אדם, כי אדם צריך תמיד להסתכל על השעון לראות איך שבכל שעה כדאי לחטוף משהו טוב, איזה דיבור טוב להקדוש ברוך הוא, איזה צדקה וחסד לעשות בשעה זו, אפילו כמה פרוטות להכניס בקופת הצדקה, זה כבר דבר גדול בשמים, ומציל אותו מעבירות חמורות וכו', ושומר אותו ממיתה משונה, כמו שכתוב (משלי י' ב') "צדקה תציל ממות", וכן לא יריב עם אשתו וכו', כי הרגיל להסתכל תמיד על השעון שלו, אזי הוא רואה איך שהזמן עובר, ואשרי למי שעובר הזמן עם דברים טובים, והעיקר להיות בשמחה כל שעה ושעה, כי למה אתה צריך שיעבור לך היום בעצבות ובמרירות ובמריבות עם אשתך? ולכן תיקח את עצמך בידך ותכניס את הדיבורים האלו בתוך לבך, ואמר החכם "כמו שהגוף מצטרך אל המזון דבר יום ביומו, ככה הנפש תצטרך אל שלימותה תדיר".

פינת ההלכה

אין להדליק נרות חנוכה קודם זמן שקיעת החמה או צאת הכוכבים.

וגם מי שהוא טרוד ואינו יכול להדליק נרות בזמן המצוה, אינו רשאי להדליק נרות קודם זמן זה, משום שלדעת רבים מן הראשונים אינו יוצא בזה ידי חובה אף בדיעבד. ומכל מקום אם הוא מוכרח לצאת לדרך וחושש שיתבטל לגמרי ממצות הדלקת נרות, ידליק נרות חנוכה קודם שקיעת החמה מזמן פלג המנחה (שהוא שעה ורבע בשעות זמניות קודם הלילה), אבל לא יברך על הדלקתו, שספק ברכות להקל. ובכל מקרה עדיף שימנה שליח להדליק נרות חנוכה בשבילו, ויוצא בזה ידי חובת הדלקת נרות חנוכה.

השבוע קוראים פרשת ויצא והפרשה מעוררת אותנו לצאת מכל מיני קטנות המוחין ולהיכנס לתוך האמונה הקדושה, ועל ידי זה ילך ויתבטל כל מיני דינים וחרון אף מן העולם, שזהו ויצא יעקב מבאר שבע, כשאיש ישראלי יוצא בעולם מתוך באר האמונה הקדושה [באר שבע מורה על אמונה שהוא כנגד ספירת המלכות, שאדם מקבל עליו עול מלכות שמים באמונה פשוטה], ובכל מקום שהולך מדבק עצמו אל האמונה, על ידי זה "וילך חרנה", כל מיני חרון אף בורחת ומתבטלת, כי האמונה שומרת על האדם מכל, ואיך זוכים להגיע לזה? על ידי גילוי החלום שראה יעקב אבינו שהוא "סולם" מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, ה"סולם" הוא ה"קול" [שניהם אותו גימטריא], כי על ידי שאדם חזק מאד בקולו, לקרוא אל ה' בכל מקום ובכל מצב שרק מוצא את עצמו, ואינו שוכח ממנו יתברך כלל, רק יודע היטיב שאין לו עצה אחרת רק לקרוא אל ה', על ידי זה נדבק באור האמונה, ונמתקים מעליו כל הדינים ומתבטלים כל מיני חרון אף לגמרי, ויש לו כל טוב תמיד.

ועוד מוהרא"ש זצ"ל אמר בדרשה שבאר שבע מרמזת על הספירה השביעית שהיא מלכות - אמונה, ודיבר מוהרא"ש נ"י ארוכות איך הכל תלוי באמונה, בריאות, פרנסה, זיווגים, שלום בית, ילדים, נחת מילדים, הכל כאשר לכל תלוי באמונה, וכשיש לאדם אמונה ברורה בהשם יתברך, יש לו חיים טובים נעימים ומתוקים מאד, כי מדבר תמיד אל השם יתברך, ומוצא את השם יתברך בכל מקום, ולא חסר לו כלום, אבל אם אין לא אמונה חס ושלום, חיי מרים ומרורים מאד רחמנא ליצלן, ואין לו שום שמחה בחיים, שזהו ויצא יעקב מבאר שבע, אם איש הישראלי יוצא מן האמונה חס ושלום, אזי וילך חרנה, שהולך לחרון אפו של מקום חס ושלום, ולכן צריכין לעבוד הרבה על נקודת האמונה, ולבקש הרבה מהשם יתברך על זה בעצמו שיזכה לאמונה, וככל שאדם מרבה לדבר אליו יתברך, כן נכנס בו אמונה, וכמו שכתוב (תהלים קט"ז) האמנתי כי אדבר, עד שהאמונה מזדככת ומתבררת אצלו, עד שמרגיש חיים אחרת לגמרי, ולכן ראוי להתעורר מאד מפרשה זאת להתעלות באור האמונה, ובזכות הרצונות והכיסופים והתפילות בוודאי נזכה לאמונה ברורה ומזוככת, ונחיה חיים טובים ומתוקים באמת, אמן כן יהי רצון.

עצות ישרות - עצה

עיקר חסרון הפרנסה הוא מחמת חסרון העצה, כי כל הפרנסה באה בנקל כשיודעים לתת עצה לנפשו איך להתנהג ובמה להשתכר, וכמו שכתוב: כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל, ותרגומו: ארי הוא יתן לך עטא למקני נכסין, כי בודאי בכל עת ובכל זמן יש סחורה ומשא ומתן, שבו היה יכול להרויח בודאי, ואם היה האדם יודע העצה באמת בכל זמן איזה סחורה צריכין עכשיו לסחור, בודאי היה לו פרנסה ועשירות גדול, וזה פשוט.

חלוקי הנחל

אשר בנחל – שאלות ותשובות

רביז"ל אמר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) כשבר ישראל חזק באמונה פשוטה בו יתברך אזי יש לו כח הגדול וכח הצומח ושום בריה לא יכול לשבור אותו, כמו אילן שיש לה שרשים חזקים בתוך הארץ, אזי שום רוח סערה לא יכול לעקור אותה, ואמונה הוא בחינת ארץ כמו שכתוב (תהלים ל"ז ג') שכן ארץ ורעה אמונה. ואז כשהוא חזק באמונה ויודע שהכל ממנו יתברך, דבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון.

בידיעות אלו אזי הוא אף פעם לא מתעצבן ויש לו אריכת אפים שהוא המדה הטובה של סבלנות, כי הרגע שאדם מחדיר בדעתו, אשר אין בלעדיו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, כי בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם. (חולין ד.) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם מכריזין מלמעלה, (יומא ל"ח) ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפילו כמלא נימא. אזי אדם כזה הוא סבלן וותרן ואינו מפחד משום דבר ואינו נלחץ משום דבר, יש לו סבלנות ואף פעם הוא לא עצבני וכו'.

ולכן צריכים לבקש הרבה על אמונה ברורה ומזוככת, וידע שאין לו אף אחד בעולם רק הקדוש ברוך הוא. ואז החיים שלו הם כבר חיים אחרים לגמרי, כי מי שחי עם אמונה ועם תפלה יודע שהכל מושגח רק ממנו יתברך, ומרבה בתפלה ומבקש את כל עניינו רק ממנו יתברך, כי הוא יודע שאין פה שום יד בשר ודם וכו', אדם כזה כבר לא עצבני ויש לו סבלנות והוא ותרן מוותר על הכל, ויודע שכל מאורעותיו הם לטובתו שאמר רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ד') שמי שמחזיק בזה אצלו החיים מעין עולם הבא, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה וחי חיים מיושבים ואינו עצבני ואינו דוחק את השעה, ולא נכנס אף פעם בלחץ זו הדחק, וחייו שאננים, ומיושב תמיד בדעתו. (0227)

מכתבים לאנ"ש

זכור וגם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; היינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מידי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתעניין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

העיקר ראה ללמוד בכל יום מקרא משנה גמרא מדרש, שהלימודים האלו הם כנגד הד' עולמות, אצילות בריאה יצירה עשיה, ומי שלומד בכל יום את הד' לימודים האלו, ממשיך על עצמו הארה גדולה ונפלאה מאד, מקרא: היא בעשיה משנה: היא ביצירה, גמרא: היא בבריאה, מדרש וזוהר: היא באצילות, אשרי מי שלומד בכל יום את הד' לימודים האלו לכל הפחות, וחבל שתחסר יום אחד מלימוד הארבע לימודים האלו, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר מאתנו, ואפילו שתלמד מכל שיעור קצת, זה גם כן דבר גדול מאד.

שלום וברכה לנכון קבלתי את מכתבך.

שלום לכבוד הצדיק. מה הכוונה "לשכוח מהעבר" כפי שרבנו אמר? הרי מתי שהוא צריך להיזכר כדי להתוודות ולעשות תשובה? והאם צריך להתוודות מיד לאחר שאדם חטא או לשכוח ולהתחיל מחדש? תודה רבה.

דע לך שרביז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן כ"ו) אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעיניהם. אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם יתברך אם היה זוכר כל מה שעבר לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן, גם היו מבלבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשיו על ידי השכחה נשכח מה שעבר, ואצלו אמר רביז"ל הוא הדרך שכל מה שעבר והלך, נפסק והולך לחלוטין ואינו חוזר בדעתו עוד כלל. ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שכבר עבר והלך וכו'.

וענין זה הוא דרך עצה טובה גדולה מאד בעבודת השם יתברך, כי על פי רוב יש להאדם בלבולים רבים וערוב הדעת מאד ממה שחלף ועבר. בפרט בשעת התפלה, שאז באים עליו כל הבלבולים ומערבבים ומעקמים את דעתו ממה שכבר עבר. לפעמים יש לו בלבולים מענין המשא ומתן שלו ועסקי ביתו וכיוצא, כאשר כי לא טוב עשה בענין זה, וכיוצא, וכך היה צריך לעשות וכיוצא בזה הדבר. ויש שמבלבלים אותו בעת עבודתו בתורה או בתפלה וכיוצא, בהפגמים שפגם מקודם כאשר שבענין זה לא עשה כהוגן נגדו יתברך, וכיוצא בזה הרבה מאד. כאשר ידוע לכל אדם בעצמו. על כן השכחה היא עצה טובה גדולה מאד לזה, שתיכף ומיד שחולף ועובר הדבר, יעביר ויסלק אותו מדעתו לגמרי, ויסח דעתו מזה לגמרי. ולא יתחיל לחשוב עוד במחשבתו בענין זה כלל.

ולכן תראה לקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמור, וככל שתתקרב יותר אל הקדוש ברוך הוא, על ידי זה תשכח את העבר, ותתקדם אל ההווה, לזכות להכירו יתברך, אשר אין עוד דבר גדול מזה, להכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, וניצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במוח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ומצייר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה, וזה זוכים על ידי שמרגילים את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וממילא שוכחים את העבר, וכשבר ישראל שכח מהעבר, סימן שנתקבל תשובתו בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים (0254)

**העלון מוקדש לעילוי נשמת מורנו ורבנו
עטרת ראשנו כ"ק אליעזר שלמה בן מלכה
זצוק"ל ולאשתו הרבנית הצדקת יחנא
שפרה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה**